

2014. 01. 02.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság
29. P. 91.043/2013/5.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság

dr. Kiss-Gáll Éva Ügyvédi Iroda (4183 Kaba, István kir. u. 9.) által képviselt
[REDACTED] (4034 Debrecen, [REDACTED] 18.) felperesnek

a [REDACTED] és [REDACTED] Ügyvédi Iroda (Budapest, [REDACTED] 7.) által képviselt
Banif Plus Bank Zrt. (1138 Budapest, Népfürdő u. 22. C.) alperes ellen

szereződés semmisségének megállapítása iránti perében meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A bíróság megállapítja, hogy a peres felek között 2008. május 29. napján [REDACTED] szerződés szám alatt létrejött kölcsönszerződés semmis.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 69.863,- (Hatvankilencezer-nyolcszázhatvanhárom) forint perköltséget.

A le nem rótt 83.800,- (Nyolcvanháromezer-nyolcszáz) forint illetéket az alperes köteles külön felhívásra megfizetni az állam részére.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye a Fővárosi Törvényszékhez, melyet az elsőfokú bíróságnál kell 3 példányban írásban benyújtani vagy jegyzőkönyvbe mondani.

A felek kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását.

Ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, vagy az ítélet indokolása ellen irányul, a fellebbező fél a fellebbezésében kérheti a tárgyalás megtartását.

INDOKOLÁS

A felperes mint adós és az alperes mint hitelező között 2008. május 29. napján kölcsönszerződés jött létre, amelynek alapján az alperes az [REDACTED] forgalmi rendszámú, Fiat Stilo típusú gépkocsi megvásárlásához 9.337,41,- CHF összegű kölcsönt nyújtott.

A szerződésben a finanszírozás devizaneme CHF-ban került megnevezésre. A szerződés szerint a kölcsön összege külföldi devizában 9.337,41,- CHF, a törlesztőrészlet összege külföldi devizában 179,18,- CHF, az egyes havi törlesztőrészletek összege 26.813,- forint, az élet- és baleset biztosítási díj összege 266,- forint, a havi törlesztőrészletek száma 84 hónap, az első törlesztőrészlet esedékessége 2008. július 15. napja, a teljes hiteldíj mutató értéke 16,83 %, az éves kamatláb 14,47 % volt.

A szerződésben az ügyfél tudomásul vette és elfogadta, hogy külföldi devizanem választása esetén az árfolyamok változásai miatt a hátralévő tőkeösszeg és a törlesztőrészletek változhatnak és a változások kockázatát magára vállalta.

A kölcsönszerződés általános feltételei (a továbbiakban: ÁSZF) 7. pontja szerint a kamat összege a következő kamatszámítási képlet szerint kerül kiszámításra: hitelezett összeg X éves kamatláb X naptári napok száma a kamatszámítási időszakban / 365. A szerződés éves kamatlába a szerződés egyedi feltételeiben kerül feltüntetésre. Jelen kölcsönszerződés egyedi díjfeltételeinek megfelelően a kölcsönszerződés ügyleti kamata változó, az egyedi feltételekben feltüntetett kamatláb követi a pénzügyi kamatokban bekövetkező változást. Évente két alkalommal került újraszámításra. Június és december hónapok utolsó munkanapján, kivéve ha ezen időszak alatt a pénzügyi kamatokban bekövetkező változás meghaladja a 0,25%-ot, amely esetben a kölcsönt nyújtónak joga van a kamatláb azonnali újraszámítására. Jelen szerződés tekintetében az irányadó pénzügyi kamatláb megegyezik a 6 hónapos LIBOR CHF kamatlábbal. Fent említett újraszámítási dátum a jelen kölcsönszerződés egyedi feltételeiben feltüntetett kamatláb, az aktuális irányadó pénzügyi kamatláb és az először megállapított irányadó pénzügyi kamatláb különbségével megegyező mértékben módosul.

Az ÁSZF 8. pontja szerint külföldi deviza alapú konstrukció választása esetén a forintba kifejezett tőkeösszeg a szerződés időtartama alatt a forint és a külföldi deviza közti, OTP Bank Nyrt. által naponta meghatározott devizaárfolyam változásoknak megfelelően változik a kölcsönt nyújtó Általános Szerződési Feltételeiben, valamint Üzletszabályzatában közzétettek szerint. A forintban kifejezett eredeti tőkeösszeg külföldi devizában meghatározott megfelelője a kölcsönszerződés megkötésének napját megelőző napon érvényes OTP Bank Nyrt. deviza vételi árfolyam segítségével került meghatározásra, amely árfolyam az ügynevezett első referencia árfolyam. A szerződés időtartama alatt a forintban kifejezett tőkeösszeg, valamint következésképpen a jövőben esedékes törlesztőrészletek összege a forint és az ügyfél által választott külföldi deviza közti árfolyamváltozásoknak megfelelően újrakalkulálásra kerülnek. Az első referencia árfolyamnak a jelen kölcsönszerződés Egyedi Feltételekben feltüntetett árfolyam tekintendő.

Az ÁSZF 8. (i) pontja értelmében a további referencia árfolyamok a következő szabályok alapján kerülnek meghatározásra: a kölcsönösszeg kifizetésének napját megelőző napon, valamint a futamidő során mindig a hónap utolsó napján meghatározásra kerül egy új referencia árfolyam, amely megegyezik az OTP Bank Nyrt. által közzétett deviza-eladási árfolyammal. Azokra a napokra, amikor nem kerül közzétételre OTP Bank Nyrt. deviza-eladási árfolyam, a korábbi utolsó érvényes OTP Bank Nyrt. deviza-eladási árfolyam az irányadó.

Az ÁSZF 8. (ii) pontja rögzítette, hogy egy új referencia árfolyam fenti §-okban szabályozott kiszámítása esetén a megfelelő hátralévő tőkeösszeg módosításra kerül a referencia árfolyamok változásai alapján. A hátralévő tőke növekszik a forint leértékelődése esetén, és csökken a külföldi devizával szembeni felértékelődés esetén. Fenti módosítás alapján a jövőbeni esedékes részletek átkalkulálásra kerülnek egyenlő összegű új részletfizetési kötelezettségre, a módosított hátralévő tőke, a szerződéses kamat és a hátralévő futamidők figyelembevételével.

Az ÁSZF 8. (iii) pontja alapján referencia árfolyam átértékelésének hónapját követő hónaptól kezdve kerül sor a fenti szabályok szerint kikalkulált új törlesztőrészek érvényesítésére és addig kerülnek alkalmazásra, míg egy referencia árfolyam módosítás alapján nem kerül sor a hátralévő tőkeösszeg és ennek következtében a jövőbeni havi törlesztések ismételt újraszámítására. A havi törlesztőrészek összege mindig az OTP Bank Nyrt. devizaeladási árfolyam alapján kalkulált forint érték.

Az ÁSZF 30. pontja alapján a kölcsönt nyújtó közrehatásától független, a pénzpiacokon, a vonatkozó jogszabályokban, illetve a hitelezéssel kapcsolatos kockázatokban bekövetkező egyéb változás (pl.: az irányadó kamatok ugrásszerű változása, monetáris rendszer változása, stb.) függvényében a kölcsönt nyújtónak jogában áll a jelen kölcsönszerződésre vonatkozó feltételeket, valamint a hiteldíjat – a kölcsönt nyújtót ért hátrány kiküszöbölésének mértékéig – egyoldalúan módosítani. A módosításokról a kölcsönt nyújtó 15 nappal előre, az Üzletszabályzatban foglalt módon értesíti az ügyfelet.

Az alperes a kölcsön összegét a szerződésben foglaltaknak megfelelően a felperesi adós rendelkezésére bocsátotta 1.397.250,- forint összeg folyósításával.

A felperes megváltoztatott keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg a felek közötti kölcsönszerződés és opciós adásvételi szerződés semmisségét a [REDACTED] bekezdés [REDACTED] és [REDACTED] pontjai alapján.

A felperes keresete alapjául arra hivatkozott, hogy nem mutatható ki egyértelműen az, hogy a THM milyen számítás eredménye, annak során a kezelési költséget figyelembe vették-e, továbbá a THM értékének meghatározásakor az árfolyamrész összege figyelmen kívül maradt, az árfolyamrész a szerződésben amúgy sem került megjelölésre, ezért a [REDACTED] bekezdés [REDACTED] és [REDACTED] pontjai alapján semmis a kölcsönszerződés.

Sérrelmezte továbbá, hogy az ÁSZF 30. pontja, mely azon okokat részletezi, hogy az alperes mikor módosíthatja egyoldalúan a hitelnek a kamat-, illetve díjtételeit, nem felel meg a [REDACTED] bekezdés [REDACTED] pontjában foglaltaknak, mert a hitelmódosítás feltételei, körülményei akkor válnak részletesen meghatározóvá, ha a fogyasztó számára egyértelműen kitűnik, hogy mely – objektív mércével meghatározható – tényezők változása esetén milyen mértékben módosul a hiteldíj.

Előadta, hogy a szerződés nincs pontosan megjelölve a törlesztőrészek összege, mivel a szerződés rendelkezései szerint a havi törlesztőrészlet 179,18,- CHF, a törlesztést megelőző banki napon érvényes OTP eladási árfolyam ellentértéke. Az OTP Bank Nyrt. azonban naponta több árfolyamot tesz közzé, önmagából a szerződésből nem derül ki, hogy a törlesztőrészlet mértékének megállapításakor melyik árfolyam az irányadó.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte vitatva a felperes által állított semmisségi okok fennálltát, kifogásolva a [REDACTED] §-ában foglalt eljárásjogi feltételek fennálltának hiányát.

Az alperes előadta továbbá, hogy az árfolyamrész a kölcsönnyújtás szempontjából következő számítási mód, amit a teljes hiteldíj-mutató tükröz, nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely alapján azt a szerződésben fel kellene tüntetni. A szerződés, valamint az Üzletszabályzat és a Kondíciós Lista pedig minden szerződéssel kapcsolatos költséget és járulékot tartalmaz. Állította, hogy a hiteldíj megváltoztathatósága tekintetében a szokásos banki gyakorlattal egyezően, kellően részletesen határozta meg az ÁSZF 30. pontja a változás körülményeit. Kifejtette, hogy az összecszerűség vitatása teljes mértékben abszurd és életszerűtlen, mivel az OTP esetében a napi árfolyamok között csak tizedesjegy eltérés van.

Kérte továbbá az alperes, hogy amennyiben a bíróság a szerződés valamely rendelkezésének érvénytelenségét állapítja meg, úgy azt csak a szerződés adott rendelkezésére vonatkozóan tegye.

A kereset alapos.

A bíróság a tényállást a Polgári Perrendtartásról szóló [REDACTED] (a továbbiakban: [REDACTED]) [REDACTED] bekezdése alapján állapította meg a [REDACTED] bekezdésében írt bizonyítási szabály alapulvételével.

A bíróság a Polgári Törvénykönyvről szóló [REDACTED] törvény (a továbbiakban: [REDACTED]) [REDACTED] bekezdésére figyelemmel a [REDACTED] §-ában rögzített eljárásjogi feltételek fennálltára tekintet nélkül vizsgálta a felperes szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti kereseti kérelmét.

A peres felek között nem volt vitatott, hogy a felek között kölcsönszerződés jött létre a felperes által csatolt okiratban rögzített tartalommal, melynek alapján a kölcsön összegét az alperes folyósította a szerződésben foglaltaknak megfelelően, továbbá az sem, hogy e kölcsönszerződés fogyasztási kölcsönszerződésnek minősült és általános szerződési feltételeket tartalmazott, így ezen tényeket a bíróság a [REDACTED] bekezdése alapján valóban fogadta el.

Az alperes azonban vitatta a felperes által állított semmisségi okok fennálltát.

A felperes az érvénytelenség okaként egyrészt arra hivatkozott, hogy a szerződés érvénytelen a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló [REDACTED] (a továbbiakban: [REDACTED]) [REDACTED] bekezdés [REDACTED] pontja alapján abból az okból, az árfolyamrész a szerződésben nem került feltüntetésre. A bíróság elsőként ezen semmisségi ok esetleges fennálltát vizsgálta figyelemmel arra, hogy az árfolyamrész definiálása a [REDACTED] pontja szerinti semmisségi ok elbírálásának is előfeltétele volt.

A szerződéskötéskor hatályos [REDACTED] § [REDACTED] bekezdés [REDACTED] pontja alapján semmis az a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza a szerződéssel kapcsolatos összes költséget, ideértve a kamatokat, járulékokat, valamint ezek éves, százalékban kifejezett értékét.

A felperes az általa hivatkozott árfolyamrész alatt azt a többletet értette, amely abból eredt, hogy a hitelező a kölcsön folyósításakor az ÁSZF 8. pontjában meghatározottak szerinti OTP Bank Nyrt. deviza vételi árfolyamot vette alapul, míg a törlesztés elszámolása nem ugyanazon az árfolyamon, hanem az OTP által alkalmazott eladási árfolyamon történt.

A bíróság a felperesi állásponttal ellentétben azt állapította meg, hogy az általa hivatkozott árfolyamrészként definiált többletkifizetés nem tekinthető költségnek még akkor sem, hogyha a svájci frank árfolyamának változása azt eredményezi, hogy a törlesztőrészletek forintban való teljesítése rájuk nézve többletthez jár, ugyanis a perbeli kölcsönszerződés mellékletét képező ÁSZF 8. pontjának megfelelően meghatározott törlesztőrészletek összegének megfizetésére volt köteles a szerződés alapján a felperes, e szerződéses pont pedig rögzítette a törlesztőrészlet meghatározásának módját. Tehát a felperes által hivatkozott árfolyamrész egy számítási módozat, mellyel a törlesztőrészlet összege meghatározásra kerül, így ezen elszámolási módszer még ha abból esetlegesen többletthez jár a szerződéses adóssá, akkor sem tekinthető költségnek, mivel az a követelés számszerűsítését szolgálja.

A perbeli kölcsönszerződésben a [REDACTED] 1) bekezdés [REDACTED] pontja szerinti költségek körébe vonható tételek ekként részletes meghatározottsággal szerepelnek, így az ügyleti és késedelmi kamat mértéke, a kezelési költség. A szerződésben rögzített elszámolási módból eredő deviza vételi árfolyam és eladási árfolyam közötti különbséget pedig nem tekinthető költségnek, így azt külön nem is kell összegszerűen meghatározva tartalmaznia a szerződésnek, miként a szerződésben feltüntetett THM meghatározása során sem kellett azt figyelembe venni. Tehát a felek közötti szerződés nem ütközött a [REDACTED] bekezdés [REDACTED] pontjába, így a felek közötti szerződés ezen hivatkozott érvénytelenségi okokból nem minősült semmisnek.

A felperes az érvénytelenség okaként továbbá a [REDACTED] § [REDACTED] bekezdés [REDACTED] pontját jelölte meg abból az okból, hogy nem állapítható meg, a THM milyen számítás eredménye, annak során a kezelési költséget figyelembe vették-e, továbbá a THM értékének meghatározásakor az árfolyamrés összege figyelmen kívül maradt.

A felperes tehát a kezelési költség és az árfolyamrés THM számítás során való figyelmen kívül hagyását sérelmezte. A felperes ezen keresete alapjául még határozott tényállás-előadást sem tett, csak megemlítette, hogy nem állapítható meg, a THM milyen számítás eredménye. Kérdéses volt számára, hogy abban a kezelési költség szerepeltetésre került-e, de kifejezetten kizárólag az árfolyamrés hiányát állította. A teljes hiteldíjmutató számítása a perbeli szerződés megkötésekor hatályos [REDACTED] Korm. rendelet mellékletében rögzített képlet szerint kellett, hogy történjen a Korm. rendeletben rögzített elemek figyelembe vételével. Mindenesetre a felperes az állítása alátámasztására semmilyen számítás nem végzett, amely számszakilag igazolta volna a szerződésben feltüntetett teljes hiteldíj mutató helytelenségét, így azt, hogy az nem jogszabályi képlet útján az ott rögzített tételek alapul vételével lett volna kiszámítva. Az árfolyamrés a hiteldíjmutató meghatározásánál eleve nem kellett figyelembe venni, mivel az a fent kifejtettek szerint nem minősült költségnek. A kezelési költség figyelembe vételének hiánya pedig vitatott volt alperesi részéről, bár a saját számításának levezetését alperes sem terjesztette elő, azonban e körben a bizonyításra kötelezett a felperes volt, melyről a 2-III. számú végzésben tájékoztatásra is került, azonban nem volt semmilyen bizonyítási indítványa, így a bizonyítás sikertelensége is őt terhelte. Mindezek alapján a szerződés semmissége a [REDACTED] § [REDACTED] bekezdés [REDACTED] pontjában írt okból nem volt megállapítható.

A felperes a [REDACTED] § [REDACTED] bekezdés [REDACTED] pontja szerinti okból fennálló semmisségre is hivatkozott, e jogszabályhely értelmében semmis az a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza a törlesztő részletek számát, összegét, a törlesztési időpontokat. A felperes e hivatkozása alapjául azt állította, hogy a kölcsönszerződés nem tartalmazza a törlesztőrészletek összegét.

A kölcsönszerződés II. pontjában a felek megállapodtak, hogy a törlesztőrészlet összege külföldi devizában 179,18,- CHF, továbbá, hogy az egyes havi törlesztőrészletek összege 26.813,- forint. A felperes továbbá tudomásul vette és elfogadta, hogy külföldi devizanem választása esetén az árfolyamok változásai miatt a hátralévő tökeösszeg és a törlesztőrészletek változhatnak és a változások kockázatát magára vállalta. Tehát a törlesztőrészlet összege körében a külföldi devizában meghatározott összeg volt irányadó, mivel a szerződésben a finanszírozás devizanemeként CHF, azaz svájci frank devizában lett kikötve. Annak forintban kifejezett megfelelőjét az ÁSZF 8. pontja alapján kellett megállapítani. Erre vonatkozóan az első referencia árfolyamot szintén tartalmazta a szerződés (149,640,- HUF/CHF).

Azon alperesi hivatkozás, hogy a havi törlesztőrészletek összege az OTP Nyrt. devizaeladási árfolyam alapján kalkulált forintérték, és az OTP Nyrt. egy napon belül legalább két alkalommal állapítja meg az eladási árfolyamot és a szerződésben nincs semmilyen rendelkezés arra vonatkozóan, hogy az elszámolás melyik elszámolási árfolyam alapján történik, nem szolgálhatott a semmisség megállapításának alapjául, mivel a törlesztőrészlet meghatározása szempontjából is a svájci frankban meghatározott összeget kellett figyelembe venni. Így a törlesztőrészlet szerződéskötés kori pontos összege a szerződésben feltüntetésre került, melynél fogva a felek közötti kölcsönszerződés ezen hivatkozott utóbbi érvénytelenségi okokból sem minősült semmisnek.

A felperes továbbá hivatkozott arra, hogy a kölcsönszerződés azért is érvénytelen a [REDACTED] § [REDACTED] bekezdés [REDACTED] pontja alapján, mert a hiteldíj megváltoztatására okot adó feltételek, illetve körülmények a szerződésben nincsenek részletesen meghatározva, azok alapján a fogyasztó számára kiszámíthatatlan, hogy fizetési kötelezettsége milyen mértékben, milyen feltételek, illetőleg körülmények között változhat.

A [redacted] § (1) bekezdése korlátozó szabályt tartalmazott a szerződés egyoldalú módosítása vonatkozásában, mely szerint a fogyasztóval kötött kölcsönszerződésben kizárólag a kamatot, díjat, vagy költséget lehet egyoldalúan – az ügyfél számára kedvezőtlenül – módosítani abban az esetben, ha a szerződés a módosítandó kamat-, díj- vagy költségelemre kihatással bíró ok-okozati feltételek megváltozása esetére ezt lehetővé teszi. A felperes által hivatkozott, szerződéskötéskor hatályban volt [redacted] § (1) bekezdés [redacted] pontja éppen az előbbi jogszabályhely által lehetővé tett egyoldalú szerződésmódosítás tekintetében fogalmazta meg semmisségi okként azon feltételek, illetőleg körülmények részletes meghatározásának hiányát, amelyek esetében a hiteldíj megváltoztatható.

A [redacted] hivatkozott [redacted] §-a a [redacted] fogyasztóvédelemről szóló [redacted] fejezetében került elhelyezésre, e szabály a [redacted]-nek a [redacted] törvény által történt módosításával létrehozásra. E módosítás indokolása szerint a fogyasztóvédelmi rendelkezések módosulásának célja a fogyasztók (banki ügyfelek) komplexebb védelme.

A [redacted] fogyasztóvédelemről szóló rendelkezéseinek létét éppen az indokolja, hogy az általános szerződési feltételek, a blanketta szerződések alkalmazása háttérbe szorítja a tényleges piaci alku érvényesülésének lehetőségét, ezzel összefüggésben sérülhet a szerződő felek egyenjogúságának és mellérendeltségének elve, egyensúly eltolódások következhetnek be a szerződő felek jogai és kötelezettségei tekintetében, a fogyasztó kiszolgáltatottá válhat a professzionális szereplővel szemben, és mindezek miatt fokozott jelentősége van a fogyasztók védelmének.

A hitelező az idézett és azóta már tovább módosult jogszabályhelyekre figyelemmel az egyoldalú szerződésmódosítás jogával nem korlátlanul és nem bármely indokra hivatkozással élhet, hanem csak olyan objektív körülmények bekövetkezte esetén, mely körülmények tételes felsorolását már a szerződés meghatározta, tehát mely feltételek bekövetkezte esetére az adós már a szerződéskötéskor hozzájárult a hitelező egyoldalú szerződésmódosításához.

Objektív okként pedig csak olyan külső körülmény vehető figyelembe, melynek előidézésében a felek sem külön-külön, sem együttesen semmilyen szerepet nem játszhatnak, melynek bekövetkezte a feleknek semmiféle befolyása nem lehet, melynek körében utal a bíróság a Ptk. [redacted] § (1) bekezdésében és a [redacted] § (1) bekezdésében rögzítettek. Nyilván ugyanezen objektív okokat kellett a feleknek a szerződés megkötésekor kikötött kamat, díj és költség meghatározása során is figyelembe venni, hiszen e körülmények tényleges változása gyakorolhat hatást adott esetben a kamat, díj és költség mértékére.

A perbeli kölcsönszerződés részét képező ÁSZF 30. pontja mindösszesen azt rögzítette a hiteldíj hitelező általi egyoldalú módosítására alapot adó körülmények tekintetében, hogy a kölcsönt nyújtó közrehatásától független, a pénzpiacokon, a vonatkozó jogszabályokban, illetve a hitelezéssel kapcsolatos kockázatokban bekövetkező egyéb változás (pl.: az irányadó kamatok ugrásszerű változása, monetáris rendszer változása, stb.) függvényében a kölcsönt nyújtónak jogában áll a jelen kölcsönszerződésre vonatkozó feltételeket, valamint a hiteldíjat – a kölcsönt nyújtót ért hátrány kiküszöbölésének mértékéig – egyoldalúan módosítani

A szerződésmódosításra okot adó feltételek a pénzpiac, a vonatkozó jogszabályokban, illetve a hitelezéssel kapcsolatos kockázatokban bekövetkező egyéb változásában kerültek meghatározásra, mely felsorolásban szereplő "egyéb" kitétel, és a zárójelben említett esetek között felsorolt "stb." arra utalt, hogy e felsorolás nem teljes körű. Mindenesetre a felsorolt feltételek eleve általánosságban meghatározott körülményeket jelentettek, azok nem tartalmazták, hogy pontosan mely előírások vagy legalábbis mely szabályozási tárgykörbe tartozó jogszabályok változását jelentik, továbbá a pénzpiac mely objektív mutatójával definiálható változására vonatkoznak. A hiteldíj alperes általi egyoldalú módosítására okot adó körülményeket viszont teljes egyértelműséggel, félreérthetetlen tartalommal kellett volna a szerződésnek tartalmaznia.

Mindezek alapján a kölcsönszerződés nem tartalmazta azon feltételek, illetőleg körülmények részletes meghatározását, amelyek esetében a hiteldíj megváltoztatható, melyre figyelemmel a bíróság helyt adott a keresetnek, és megállapította a [REDACTED] § (1) bekezdés 1) pontja alapján a felek közötti kölcsönszerződés semmisségét.

A bíróság az alperesnek a szerződés részleges semmisségének megállapítására irányuló hivatkozásával kapcsolatban rögzíti, hogy arra perbeli esetben nem volt mód, mivel a [REDACTED] Ptk.-hoz képest speciális jogszabálynak minősült, adott szerződési formára – perbeli esetben a fogyasztási kölcsönszerződésre – eltérő szabályokat tartalmazott. Így a számtalan helyesírási hibával rendelkező alperesi hivatkozás alapján a [REDACTED] § (1) bekezdésének alkalmazására nem volt mód, ugyanis a [REDACTED] § (1) bekezdésében szabályozott semmisségi okok bármelyikének esetleges fennállta a teljes szerződés semmisségét vonta maga után.

A bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes perköltségének viselésére, mely a felperesi jogi képviselővel felmerült ügyvédi munkadíjából állt, amelynek összegét a bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése a) pontja és 4/A. §-a alapján állapította meg 69.863,- forint összegben.

A felperes részére engedélyezett teljes személyes költségmentesség folytán előzetesen le nem rótt illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 15. § (3) bekezdése alapján az alperes viseli.

A fellebbezésről szóló tájékoztatás a Pp. 233. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2013. december 3.

dr. Palotás Gergely Péter sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

